అత్తగారికి ఒకొత్తచీర!

కొండముది రుక్మిణీదేవి

పెద్దపండగ దగ్గరకొస్తున్నది. గత నెలరోజులుగా ఒకటే హడావుడి. పిల్లలు సంక్రాంతి ముగ్గులు వెయ్యటంతోనూ, గొబ్బిళ్ళు పెట్టడంతోనూ హడావుడిగా వుంటే, ఇంటి యజమానులు పండిన పంటను ఇళ్ళకు చేర్చి దాన్ని జాగ్రత్తచెయ్యటంలో నిమగ్నులైనారు. ఆడవాళ్ళు ఇళ్ళకు వెల్లలు వేయించి, గుమ్మాలకు పసుపు కుంకాలు పెట్టి, కొత్త అల్లుళ్ళ రాకకు ఎదురు చూస్తున్నారు.

వర్ధనమ్మ వంటరిగానే వుంటున్నా అందరిలాగా అంత హడావుడీ పడుతున్నది తమ మండువా ఇంటికి వెల్లలు వేయించింది. గుమ్మాలకు పసుపు కుంకాలు పెట్టించింది. కొత్తధాన్యం రాగానే అటుకులు కొట్టించింది. ఇళ్ళు కడిగి ముగ్గులు కూడా పెడుతున్నది. మళ్ళీ

పిల్లా జెల్లా వస్తే తొక్కి పాడుచేస్తారు అరి వుంటుందికదా అని. వర్ధనమ్మకు నలుగురు కొడుకులు. పెద్దతను కలకత్తాలో ఏదో కంపెనీలో చేస్తుంటే, రెండో అతను మొన్నీమధ్యనే కంచి దగ్గర ఏదో వూరికి ట్రాన్స్ఫర్ అయినట్లు రాశాడు. మూడోవాడు గూడూరు దగ్గర, నాలుగోవాడు నల్గొండలో వుంటున్నారు. కొడుకులందరూ తలాఒక చోట వున్నా వర్ధనమ్మ మాత్రం, ఇంటి పట్టునేవుండి, వున్న పొలం సొంత వ్యవసాయం చేయిస్తుంది. తలరాత తారుమారైనా, గుండె దిటవు చేసుకుని, నలుగురు కొడుకుల్ని ప్రయోజకుల్ని చేసింది. అంతేకాదు పెళ్ళిళ్ళు చేసి, ఎవరి కాపురానికి కావల్సిన హంగులు వాళ్ళకు ఏర్పరచింది. వర్ధనమ్మ నలుగురు కొడుకులు ఎంతెంత దూరాన వున్నా ఈ సంక్రాంతి పడక్కిమాత్రం తల్లిదగ్గరకే వస్తారు తప్పకుండా! అందుకనే ఈ పండక్కి మాత్రం ఆవిడకు ఎక్కడలేని హడావుడి.

"పెద్దాడి రెండో కూతురికి నడక వస్తున్నదని రాశాడు, రెండోవాడి మూడో కొడుకు ఈపాటికి పారాడుతుంటాలి" అని మురిసిపోతున్న వర్ధనమ్మను, "అమ్మగారూ! చీరలు జరీచీరలు తీసుకు వచ్చా'" అంటూ కేకవేసింది వాడుకగా చీరలిచ్చే వెంకటలక్ష్మి.

"తన నలుగురు కొడుకులు సంపాదనపరులైనారు. నలుగురు నాలుగూ చీరలు తెస్తారు." వర్ధనమ్మ ఆలోచిస్తుండగానే,

"మంగమ్మగారూ, మాణిక్యమ్మగారూ పెద్ద జరీ చీరలు రెండేసి కొన్నారు. మీరూ రండమ్మా త్వరగా." తొందర పెట్టింది వెంకటలక్ష్మి.

"ఇప్పుడొద్దులే, తరవాత కనపడు." బయటకు వెళ్ళకుండానే అని, నలుగురూ తీసుకురాకపోయినా, ఏ ఒక్కరు తీసుకు వచ్చినా నాకీ పండగ వెళ్ళిపోతుంది అనుకున్నది. పండగ యింకా నాలుగు రోజులే వున్నది. బహుశా ఎల్లుండికి అందరూ వచ్చేస్తారు. అరిశెలు, మిఠాయి చెయ్యటం ఎప్పటికి అవుతుందో...? వర్ధనమ్మకు ఒకటే హడావుడి. అప్పుడే సుందరమ్మ కూతురు, పిల్లలు వచ్చేశారుట. అల్లుడు పండగనాడు వస్తాట్ట తులశమ్మ ఇందాకనే వచ్చి చెప్పివెళ్ళింది కొడుకు, కోడలు వచ్చేసారని.

సంవత్సరం పొడుగునా నిద్దరపోయిన ఈ యిల్లు పిల్లలున్న నాలుగు రోజులు కళకళ్ళాడుతుంది. క్రిందటి సారి వచ్చినప్పుడు శశి పసిపిల్ల. ఇప్పుడు బామ్మ బామ్మ అంటూ తనవెంటే వుంటుంది...?! అసలు తనని గుర్తు పడుతుందో లేదో!? వర్ధనమ్మ ఆలోచనలకు అంతరాయంగా వీధిలో రిక్షా ఆగింది. చేతిలోవున్న అరిశెల గరిటెలు పక్కనపెట్టి ఎవరా అని తలెత్తి

చూసింది. పెద్దకొడుకు, కోడలు, పిల్లలు రిక్షా దిగి లోపలకు వస్తున్నారు. వెనకనుంచి రిక్షావాడు రెండు సూట్ కేసులు, పెద్ద బెడ్డింగు, ఎయిరుబ్యాగు తీసుకువచ్చి వరండాలో పెట్టాడు. వర్ధనమ్మ వాళ్ళకు ఎదురు వెళ్ళింది. మనవలు "బామ్మా!" అంటూ కాళ్ళకు చుట్టుకున్నారు. మనవరాలు తల్లి చంకలోనే వుండి, వర్ధనమ్మవైపు చూసి మొహాన్నింత చేసుకుని నవ్వింది. "ఎంత దూరాన వుంటే మాత్రమేం! రక్త సంబంధం ఎక్కడికిపోతుంది," అనుకుని, మనవరాలివైపు చేతులు జాపింది. తల్లి చంకలోనుంచి ఒక్క దూకు దూకింది ఆ పసిపిల్ల. "మా అమ్మే! నీకు బామ్మ తెలుసా!?" అంటూ గుండెలకు అదుముకున్నది. మనవలు కాళ్ళకు చుట్టుకుని వదలటంలేదు. "వుండండిరా! ఆ అరిశెలపని పూర్తి చేసి వస్తాను," అని వర్ధనమ్మ అంటే "మీరు పిల్లల్ని దగ్గర కూర్చోపెట్టు కోండి. ఆ పని నేను చేస్తాను" అన్నది కోడలు సావిత్రి.

"అమ్మా! అరిశెలు చేస్తున్నావా? నీ కెందుకమ్మా శ్రమ. కోడళ్ళంతా వచ్చిన తరువాత, వాళ్ళు చెయ్యరూ?" కొడుకు సత్యం అన్నాడు.

"ప్రయాణాలు చేసివచ్చి వాళ్ళేం చేస్తారు? అయినా ఇవన్నీ పాతకాలం వంటలు ఇవి నేను చేస్తే వాళ్ళొచ్చి కొత్త రకాలు చేస్తారు ముందు ఈ రెండు తిను" అంటూ ప్లేటు అందించింది.

మాటైతే అన్నాడుగాని సత్యానికి తెలుసు కొన్ని కొన్ని వంటలు చెయ్యటంలో తల్లిని మించినవాళ్ళు లేరని. అందుకే ఆప్యాయంగా తిన్నాడు.

ఆ రాత్రి పొయ్యిదగ్గరికి రానివ్వలేదు అత్తగార్ని సావిత్రి. వంటకూడా తనే చేసింది. ఆ వేళ వాళ్ళెవరూ నిద్రపోలేదనే చెప్పాలి. సిటీలో ఇబ్బందులు, పిల్లల కబుర్లు సావిత్రి, సత్యం చెపితే, తన వంటరితనం, స్వంత వ్యవసాయంలో ఎదురవుతున్న సాధక బాధకాలు వర్ధనమ్మ చెప్పింది.

తెల్లవారేసరికి మిగతా కొడుకులు, కోడళ్ళు, పిల్లలు వచ్చేశారు. వున్న రెండు గేదెలపాడి సరిపోక పైనుంచి రెండు శేర్ల పాలు తెప్పించింది.

"రెండో కోడలు ఈ మధ్యనే ఉద్యోగంలో చేరిందని రాశాడు. ఈసారి పనిపాటలు చేస్తుందో లేదో?..." అని అనుమానించిన వర్ధనమ్మ, నాలుగు మూల్లా తెల్లవారకుండానే అందరికీ కాఫీలు, టిఫిన్లు తయారుచేస్తున్న కోడల్ని చూసి "నా కోడళ్ళు ఏమీ మారరు'' అనుకున్నది.

పిల్లలు ఆమెను వదలటంలేదు ఆమె ఎక్కడికి వెళ్తే అక్కడికి, "మేమూ వస్తాం" అంటూ కొంగుపట్టుకుంటున్నారు.

ఇంత సందట్లో రెండురోజులు రెండు క్షణాల్లా గడిచిపోయాయి ఆవేళ భోగి.

పిల్లలందరూ భోగిమంటలు వేశారు. మనవరాళ్ళు బొమ్మలకొలువు పెట్టారు. తలంట్లు, భోజనాలు అయ్యేసరికి వంటి గంట దాటిపోయింది. సాయంకాలం భోగిపళ్ల పేరంటం. నలుగురు కోడళ్ళు పట్టుచీరలు కట్టుకున్నారు. మొగ పిల్లలకు బెల్‌బాటమ్స్, చెడ్డీ నిక్కర్లు ఫుల్‌లెన్ అమెరికన్ జాకెట్లు, ఆడపిల్లలకు రెడీమేడ్ ఫ్రాకులు, జీన్స్, స్కర్టు రకరకాల బట్టల్లో పిల్లల్ని చూస్తున్న వర్ధనమ్మ,

"వాళ్ళకు నా దిష్టే తగలదుగదా?" అనుకున్నది. పేరంటం కూడా ఎంతో గ్రాండుగా చేశారు. మామూలుగా అందరూ పంచిపెట్టే శనగలు, అరటి పళ్ళు, తాంబూలాలే కాకుండా పెద్ద కోడలు తీసుకువచ్చిన ప్లాస్టిక్ పళ్ళాలు, రెండో కోడలు తీసుకువచ్చిన స్టీలుపూత కుంకం బరిణెలు భోగినాడు పంచిపెట్టే మూడో కోడలు నాలుగో కోడలు తీసుకు వచ్చిన ప్లాస్టిక్ బుట్టలు, డబ్బాలుమర్నాడు బొమ్మల పేరంటానికి అట్టిపెట్టారు.

నాలుగు చోట్ల వున్న కోడళ్ళు పండక్కో, పబ్బానికో అత్తవారింటికి వచ్చినా, పెళ్ళిళ్ళయి అత్తవారిళ్ళకు వెళ్ళిన ఆడపడుచులు పుట్టింటికి వచ్చినా ఆ ఇంట్లో సందడి, సరదాలు చూడ వలసిందే కాని, చెప్పనలవికాదు. అలాగే వర్ధనమ్మకు ప్రతిపనిలోనూ సాయం చేస్తున్న కోడళ్ళు "కోడళ్ళంటే ఇలా వుండాలి సుమా!" అన్నట్లున్నారు.

ఆ వేళ పెద్దపండుగ, అందులోనూ కాస్త పల్లెటూరేమో, యింటికి వచ్చిన వాళ్ళు, ఇంట్లోవాళ్ళే కాకుండా పెట్టు బళ్ళు ఎక్కువగానే వుంటాయి. చాకళ్ళు, పాలేర్లు, పనివాళ్ళే కాకుండా, కాస్త తెలిసినవాళ్ళు, తెలీనివాళ్ళు కూడా "అమ్మగారు" అంటూ వస్తారు. ఇలా బయట పెట్టుబళ్ళే కాకుండా, ఏ కొడుక్కి ఏవి ఇష్టమో, పేరు పేరునా చేస్తున్నది వర్ధనమ్మ. వాళ్ళంతా పెద్దవాళ్ళయి, సంపాయిస్తూ, సంసారాలు చేస్తున్నా, తల్లి దగ్గరున్న నాలుగురోజులు తమింకా చిన్నపిల్లల్లాగానే ఫీలవుతారు. పండగ రోజు వర్ధనమ్మకు అసలు తీరికేలేదు. కోడళ్ళు, పిల్లలు, తాము కొనుక్కున్న కొత్తబట్టలు కట్టుకునే ప్రయత్నంలో వున్నారు.

పెద్దకోడలు తను కొనుక్కున్న గద్వాలచీర కట్టుకుంటుంటే, సత్యం అన్నాడు. "అమ్మ కొత్తచీర కొనుక్కున్నదో లేదో...!" అని.

"ఆమె ఎందుకు కొనుక్కోదు. బోలెడు డబ్బు చేతిలో వుండగా?" భార్య సమాధానం తృప్తిగా లేకపోయినా 'అదీ నిజమే!' అనుకున్నాడు.

రెండో కోడలు పండక్కి కొనుక్కున్న కంచి పట్టుచీర కట్టుకుని, అత్తగారి దగ్గరకు వచ్చి "ఈ చీర ఎలావుంది? నేను ఉద్యోగంలో చేరానని మీ కొడుకు కంచి వెళ్ళి కొనుక్కొచ్చి నాకు ప్రజంటు చేశారు. కంచిలో చీరలు

చాలా బావున్నాయిట. చాలా చవక కూడాను. మీకు ఒకటి తెద్దామంటేమీకు ఏ రంగు కావాలో...అనితీసుకోలేదు."

ఆ మాటకు వర్ధనమ్మ నవ్వుకున్నది. "తనకు ఎన్ని రంగుల పట్టుచీరలున్నా యని, లేని రంగు కొందామనుకోవటం," అనుకున్నది మనసులో.

అమెరికన్ జార్జెట్ చీరకు పసుపు పెడదామా? వద్దా? అని మూడోకోడలు అనుమానపడుతుంటే మొగుడు గదిలోకి వచ్చి, 'నువ్వు కట్టుకుంటున్నావు బాగానేవుంది. అమ్మ ఇంకా పాతచీర తోనేవున్నది. కొత్త చీర కొనుక్కు రమ్మంటుందేమో అడిగిరా!'' అన్నాడు.

''మీది మరీ చోద్యం. క్రిందటేడు మనమే ఒకచీర కొనుక్కొచ్చాం ఆమెకు. రెండో కోడలుకూడా సంపాయిస్తున్న దిట...! అయినా ఆమెకు మీరొక్కరేనా కొడుకు...? మిగతావాళ్ళు...?"

"ఇంతకీ మనం కొనక్కర్లేదంటావ్? సరే కాని...'' అంటూ చెప్పులు తొడు క్కుని బయటకు వెళ్ళాడు.

పేరంటానికి ఒక్కొక్కరే వస్తు న్నారు. వర్ధనమ్మ వంటింట్లోనే సత మతమౌతూ, "అమ్మాయ్ సుధా! యింకా నీది కాలేదా.'' అంటూ కేక వేసింది నాలుగో కోడల్ని.

"సుధా! అందరూ కొత్తబట్టలు కట్టుకున్నారు. అమ్మ సంగతి అన్నయ్యలెవరూ గమనించినట్టు లేదు. నేనువెళ్ళి ఏదో ఒకచీర కొనుక్కొస్తాను.'' నాలుగో కొడుకు కొంచెం బాధగా అన్నాడు.

'అవునండీ! పాపం అత్తయ్యకు ఎవ్వరూ కొన్నట్లులేదు. మనం కొంటే బాగానే వుంటుంది. ఆమె సంతోషిస్తుంది కూడాను. కానీ..."

''ఏమిటి సుధా?''

'మీరు ఈ మధ్యనే ఉద్యోగంలో చేరారు. పైగా మనం వుంటున్నది దూరాభారం. తీసుకువచ్చిన డబ్బు ఖర్చయిపోతే......

అయినా కావాలంటే అత్తయ్య వెళ్ళేటప్పుడు ఇస్తారనుకోండి. ఏమైనా సంపాదనపరులైన తరువాత ఆమె ముందు చెయ్యి జాచటం.... ఆలోచించండి...'' అన్నది పోలిఎస్టరు చీర కుచ్చెళ్ళు సవరించుకుంటు. వంట యింట్లో యింకా ఆ పనీ, ఈ పనితో సతమత మవుతున్న వర్ధనమ్మకు ఈ మాటలన్నీ వినపడుతూనే వున్నాయి.

''మీకు ఎంత ముందు చూపుందిరా! కొడుకుల్ని కన్ననాడు, పెంచి పెద్దచేసి అడ్డమైనవాళ్ళ కాళ్ళు పట్టుకుని, చదువు సంధ్యలు చెప్పించి, వ్యక్తుల్ని చేసిన్నాడు ఒక్క స్వార్థపు ఆలోచనకూడా నాకు రాలేదు. నా పిల్లలు పెద్దవాళ్ళు కావాలి. పెద్ద పెద్ద పదవుల్లో వుండాలి అనే అనుకున్నాను గాని...అత్తగారికో కొత్త చీర కొనటానికి వంతులు, వచ్చుదాలు వస్తాయని వూహించనన్నా లేదు.... మీరు కొడుకుల తల్లిదండ్రులే!'' అను కున్నది వేదాంత ధోరణిలో వర్ధనమ్మ!

———